

Jézus az élet kenyere

"Tudjuk, hogy ki ez a fickó,". "Tudjuk, hogy ő József fia Názáretből. Hogy mondhatja: leszállott a mennyből?"

Ez egy jó példa arra, jánosi irónia, ahol az emberek azt mondják a dolgokat anélkül, hogy észrevenné a teljes jelentőségét.

"Senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atya által nem hívott". Jézust ismerni és elfogadni őt: válasz a korábbi meghívásra.

Isten mindig megteszi az első lépést. Nem mi őt. Ő választ minket.

Minden mozdulat, amit tesszük Isten felé, a mi válaszunk.

Nem ismerték fel, mert már szívük lezárult: "Ez az ember csak az ács názáreti."

Mi is ezt tesszük, Jézus jön, különféle formákban és a mindenféle embereken keresztül szólít fel minket, hogy szeressük és szolgáljuk őt.

És "aki hisz [bennem] annak örök élete van." "Örök", vagyis a valós - alapuló igazságokat és elveket és értékeket, amelyek tartósak és egyetemesekek örökké.

"Én vagyok az élet kenyere." Nem elsősorban itt az Eucharisztia, a szentáldozás a téma.

Inkább Jézus azt mondja, hogy ő, az egész életmódja, a tanítása, a hozzáállás a kapcsolatok felé.

Az Atya és az emberek felé. Minden, táplálék és étel a mindennapi életünkben.

Az ősök mannát ettek a pusztában. De ez csak anyagi táplálék. Meghaltak. Sőt, sokan meghaltak a bűn és a lázadás miatt Isten ellen.

De ez éltető kenyér. Enni, hogy az ember teljesen egyesüljön Jézussal.

Ez az ember egész életét átítatja.